

שנאמר היה השרון (בערבה). ולא גם
שושנת העמקים, שעומד
בעמק של הכל.

שושנת העמקים ? במו שגנאמר (תהלים קל) ממה עמקים קראתיך ה'. בבחלת השרון, מאותו מקום שהשכנת הגנחים העמקים יוצאים ולא פוטקים לעולמים. שושנת העמקים, השוננה של אותו מקום שנקרא עמק הפל, נסתר מכל הצדדים.

בָּאָרֶה, בְּרִאשׁוֹנָה חַבְצָלִית יַרְקָה
עַם עֲלִים יַרְקִים, אַחֲרֵכֶת שׁוֹשָׂנָה
בְּבָנִי גּוֹנִים - אֲדָמָן וְלִבְנָן. שׁוֹשָׂנָת
- בְּשִׁשָּׁה עֲלִים. שׁוֹשָׂנָת - שׁוֹשָׂנָת
שׁוֹשָׂנָת, בְּרִאשׁוֹנָה חַבְצָלִת. בָּזְמָן
שׁוֹרְדוֹצָה לְהַזְדוֹג עַם הַמֶּלֶךְ, נִקְרָאת
חַבְצָלִת. אַחֲרֵ שְׁנִירְבָּה עַם הַמֶּלֶךְ
עַם אָוֹתָן נִשְׁיקּוֹת, נִקְרָאת
שׁוֹשָׂנָה, מִשְׁוּם שְׁכַתְּבֵב (שיר ה)
שְׁפָתּוֹתֵיו שׁוֹשָׂנִים. שׁוֹשָׂנָת
הַעֲמָקִים. שְׁהִיא מִשְׁתָּחָנָה וּמִשְׁנָה
אֲתָה גּוֹנִיה, לְפָעָם לְטוֹב,
וְלְפָעָם לְרוֹעָ. לְפָעָם לְדִין,
וְלְפָעָם לְרַחְםִים.

וְוַתֵּרֶא הָאֲשָׁה כִּי טוֹב הַעַז לְמַאֲכֵל
וְכִי תָּאוֹה הַזָּה לְעַינֵּים וְגַן (בראשית
ט). בא ראה, **שָׁהָרִ בְּנֵי אָדָם** לא
יְוֹדָעִים ולא מִסְתְּקִלִּים ולא
מִשְׁגִּיחִים, בְּשֻׁעה שָׁבְרָא הַקְּדוֹשָׁ
בָּכְבּוֹד הַזָּה אֶת הָאָדָם וּכְבָד אֶת
בָּבּוֹן, כִּי שִׁמְצָא יְחִידִי, וּכְלַב
יְחִידִי, וּבְמִקּוֹם שֶׁל דְּבָקִוִּת
יְהִידָּה, שֶׁלֹּא יִשְׁפְּנָה וְלֹא יִתְהַפֵּךְ
לְלֹעֲלֹמִים בְּאֶתְתוֹן קַשְׁר הָאָמוֹנוֹת
הַיְחִידָה, שַׁהְכֵל נַקְשָׁר בּוֹ. זֶה
שְׁבָחוֹב וְעַז הַמִּים בְּתוֹךְ הַגּוֹן.

וְעַזְבוּ אֶת הָעֵץ הַייחִיד הַעֲלִיוֹן מִכָּל הַעֲצִים, וּבָאוּ לְהַדְקֵן, וַיַּרְא מִפְעָלָה לְמִטָּה, וַיַּדְבְּקוּ

בעמיקה דכלא.

שׁוֹשָׁנָת הַעֲמָקִים. מֵאָן אִינּוֹן עַמְקִים. בָּמָה
דָּאַת אָמֵר (תהלים קל) **מִמְעָמָקִים קָרָאתִיךְ**
י"י. **חֶבְצָלָת הַשְּׁרוֹן,** מִהָּוּא אֶתְר **דְּשָׂקִיו**
דְּנַחֲלִין עַמְיקִין גְּפֻקִין, וְלֹא **פְּסֻקִין לְעַלְמִין.**
שׁוֹשָׁנָת הַעֲמָקִים, **שׁוֹשָׁנָת דְּהַהְוָא אֶתְר דָּאַקְרִי**
עַמְיקָא דְכָלָא, סְתִים מִפְּלִ סְטְרִין.

הִא חִזֵּי, בַּקְדָּמִיתָה חֲבֹצֶלֶת יַרְוָקָא, בְּטַרְפֵּין
יַרְוָקִין לְבָתֶר שׁוֹשָׁנָה, בְּתָרֵין גַּרוֹנִין סַוְמָק
וְחַווּר. שׁוֹשָׁנָת: בְּשִׁית טַרְפֵּין. שׁוֹשָׁנָת:
דְּשַׁגְנִיאת גַּוְונָהָא, וְאַשְׁתָּגִニアת מְגַוְונָא לְגַוְונָא.
שׁוֹשָׁנָת, בַּקְדָּמִיתָה חֲבֹצֶלֶת, בְּזַמְנָא דְּבָעֵיא
לְאַזְדוֹגָא בֵּיה בְּמַלְכָא, אַקְרֵי חֲבֹצֶלֶת. בְּתֶר
דְּאַתְדַּקְתָּ בֵּיה בְּמַלְכָא, בְּאַינְנוּ נְשִׁיקִין, אַקְרֵי
שׁוֹשָׁנָה. בְּגִין דְּכַתִּיב (שיר השירים ח) שְׁפָתוֹתָיו
שׁוֹשָׁנִים. שׁוֹשָׁנָת הַעֲמָקִים. דְּהֵיא שְׁנִית
וּמְשִׁגְנִיאת גַּוְונָהָא, זְמָנִין לְטָב. וּזְמָנִין לְבִישׁ.
זְמָנִין לְדִינָא, וּזְמָנִין לְרַחְמִי.

זהרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאה
הוא לעיניים וגוי. (בראשית ז פא חז, דהא
בני נשא לא ידעין, ולא מסתכלין, ולא
משגיחין, בשעתה דברא קדשא בריך הוא
לאדם, ואוקיר ליה בקיירו עלאה, בעא מנינה
לאתדרקה ביה, בגין דישתכח ייחידאי, ובלבא
יחידאי, ובאמת דבריקותא ייחידאה, דלא
ישתגנוי ולא יתהפוך לעלמין, בההוא קשורא
דמיהימנותא ייחידאה, דכלא ביה אתקשר.
הדא הוא דכטיב וועז החײַם בתרה הגו.

וְלֹבֶת סָטוּ מַאֲרֵחָא דְמַהִמְנוֹתָא, וְשַׁבְּקוּ
אַיְלָנָא יְחִידָה עַלְאָה מִכְלָא אַיְלָגִין,
וְאַתוּ לְאַתְדְּבָקָא בָּאַתָּר דְמַשְׁתְּגִינִי יְמַתְּהַפֵּךְ
מְגֻרוֹנָא לְגֻוֹנָא, וְמַטָּב לְבִישׁ, וְמַבִּישׁ לְטָב,
בָּמְקוּם שְׁמַשְׁתְּגִינָה וְמַתְּהַפֵּךְ מְגֻונָן, וְמַטָּב לְרָע, וְמַרְעָע לְ